

אף על פי פרק חמישי כתובות

מסורת הש"ס

אין צ"ד פוסקין יינות לאשה. שהיין מן
שאיני. כיון דלינו חידוש לה כבר דשר
קדשה. להטעים תבשיל: תונעת כפפה
והדר וידע אלקנה את חנה: חומא.
ארוכים שקורין מדירינא] [פלידרינא]:
כי האי. כמדא תבעי חורשי: אשנה
לנח רב תפא. אמר את אשנה
לתשמיש: בקולפי דשידה. בזמנעול
של ארגו: קטולא לך פלם. שכבר
ניסת לג' ומוחו כדאמר ביבמות צ"ב
הבא על יבמתו (דף סד:). למיקטל
אחרניא. שבתא להראות יופין שיקפון
איש עליך: לתכרז ומתכרזך. שלא
אשמה על הדבריות ומכבדי הראשון לא

בפניך ולא בפני חציריך: **מפך ומחלל**
למה לה. הרי עור שטוח על מטה טוב
מן המפך. ומשני באחרת דמלו פורא
בחבלי במקום שאין רגילין לעשות
שטיח עור למטה אלף סקריגין חבליס:
ומבגר לה. מזהיר לה ומזקיקין אותה.
לשון צבורת: **אי דלוריה**. דרך
ננות משפחתה: **אורחיה**. דרכו לישן
על כרים וכסות ואנן קיימא לן
עולה עמו: **כי אזילנא**. ואני משרה
אזנך על ידי שלים שקילנא להו
בהדאי: **וכי אחינא**. ומשכבי עמי
מיימינא להו: **ושקלם לדידי**. מפך
שלי אז אם אקנה כר וכסת משלי:

סאתים יין לציקי קדרה מערב
תנא שומרת יכם היתה ולא עי
ניוול הוא שלשה תובעת בפ
מקפדת אמר רבא לא שנו אס
בה והא חנה דבעלה עמה הוא
שאסור בתשמיש המטה שנא
ויבאו אל ביתם הרמתה וידע
מעיקרא לא ^החומא דביתיה ד
מזוני פסק לה פסוק לי חמרא
אמרה ליה חיי דמר דהוי משש
איגלי דרעא נפל נהורא בבי דר
אמרה ליה בת רב חסדא מאן
דאבוי נפקא אבתרה מחתא ל
אמרה לה קמלת לך תלתא ו
דרבא אתאי לקמיה דרב נחמ
פסק לה פסוק לי חמרא פסק
חמרא דביתיה דרב יוסף בריו
א"ל פסוק לי מזוני פסק לה פס
שיראי למה אמרה ליה לך ו
מפץ ומחצלת למה לה דיהב
בחבלי דמבגר לה ת"ר אין נות
כר וכסת היכי דמי אי דאורחה
נתן לא צריכא ^הכגון דאורחיה
לה כי אזילנא שקילנא להו ו
אמרה ליה זימנין דמיתרמי ב
לדידי ומגניית לי על ארעא:

(א) וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ וְאָמְרָה יֵלֵךְ
אִישׁ כֶּכֶר בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
[לָקֵחַ] מִגִּזְרֵהּ (א.י.י.)
(ב) וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
(סו. יו.) וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
לְקַדֵּשׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיךְ כִּי אִתָּהּ
הַכֶּדֶר סֻפֵּיךְ אֲרָבָה (ד. יד)
חֻמָּה. רַשִׁי, ר. (ג. יג)
(ח. יו.) וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
(ז. יז) וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
לְדַעַל (סו. יו.) (ח. יז)
מִדְרָשׁ, (ס. יז) וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
מִדְרָשׁ, (ס. יז) וְיָלַד בְּגִזְרֵהּ חֵלֶךְ כִּי אִתָּהּ
בְּשֵׁם הַמִּקְדָּשׁ קִיּוּ: דְּקָאמֵר
דְּנוֹתִין מִטַּעַם וְכֵן אִתָּהּ וְאִתָּהּ
יִמְעוּ כֵן וְכֵן אִתָּהּ וְכֵן אִתָּהּ
הִרְאִי לְשִׁכְיָה אֵלָּה דְּנוֹתִין
לוֹ מִפְּנֵי מִשְׁחָה מִיָּד
מִפְּנֵי מִשְׁחָה מִיָּד.

תורה אור השלם

1. כִּי נִגְזַת אִמָּם הִדְרִישָׁה
וְהִרְתָּם כִּי אִמְרָה אֲלֶכָה
אֲחִירי מֵאֲהָבִי נָתַן לִחְמִי
וְצִמְרִי וְפִשְׁתִּי שְׂמָנִי
וְשִׁקְוִי; וְהִשֵּׁב כִּי
וְתָקַם הִנֵּה אֲחִירִי
אֲכָלָה בְּשֶׁלֶה אֲחִירִי
שָׂתָה וְעָלִי הִבְדֵּן יֵשֵׁב
עַל הַפֶּסֶא עַל מִזּוֹת
וְהִכֵּל יי שְׂמוּאֵל א א ט
3. וַיִּשְׁכְּמוּ בִבְקָר
וַיִּשְׁתָּחוּ וּלְפָנֵי יי וַיִּשְׁבּוּ
וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתָם הָרְמֵתָה
וַיִּדַּע אֶלְקָנָה אֵת חֲתָנָה
אֲשֶׁתּוֹ וַיּוֹרֶתָ יי
שְׂמוּאֵל א א י ט

מוסף רש"י
דאורחיה דידיה. לזנות
משפחתו עושין כן (לעיל
מח.).

דאורחיה דידיה. לצנות
משפחתו עושין כן (לעיל
מח.).

מה.

עין משפט
גר מצוה

קִיחַ אֶמִּי פֶכֶ"א מֵהֶלֶל
אִיסוּרֵי צִיָּאָה הִלְכָה
בְּזוֹ סִמְגַ עֲשִׂין מִחַ טוֹר שֶׁ"ע
אִ"ח סִימֵן רִמ סֶעִיף יג
טוֹש"ע אִה"ע סִימֵן כה
סֶעִיף ז:

ק"מ ב מ"י פ"ב מהל'
אישות הלכה י יא
סמג עשין מח ולאזין פח
עוש"ע אה"ע סימן ע
סעיף ג:

לעזי רעס"י

מדי"ש.
בוסות עשויות עץ מגויד.

תוספות רי"ד

מיתבי רגילה נוחים
 לה כוס א' רגילה שאני
 ינוס א' יפה רגילה
 ששים (שוח) [נילול] הוא
 ג' תובעת כפה ד'
 אפי' חמור תבועה אינה
 מקפדת א"ל לא מן הא
 שאין בעלה עמה אבל
 כעלה עמה בעלה משמרה.
 עומ לאכסנו' אשה
 תשיש המטה שנאמר
 ישיבמו בבקר וגו' וידע
 אליקבת את אשתו ורעה
 אן מעיקר א"ל (הימא)
 דביתו) דביתו דאבי
 לקמה דרבא אמרה
 יספיק לי מנות פסק
 יספיק לי חמרא אמר
 דענא ביה תנאמי (ל'
 הלא הוי משקה בשופרו
 אמר לך חמרא א"ל
 כחי וכו' דאן משקה
 בשופרו כי האי

בביתנו (מורכב)
(גוליס) כוונתו: רביתו
ר"י ברה דרבא אמר
לקמייה דר"י ברה דר"י
א"ל פסוק ל' מונו
פסוק ל' פסוק ל' חמרא
פסוק ל' א"ל ידענא דרשנא
בבני חמורא דרגילי רשנא
ר"י: רביתו: ר"י ברה
דר"מ: מדול חמורא רשנא
לקמייה דר"י א"ל פסוק ל'
מונו פסוק ל' פסוק ל'
מונו פסוק ל' פסוק ל'
שירא א"ל שירא למה
לך א' לחברך ולחברתך
(להנאת) (להנאות)
התבן) כפני הביתות ולא
אחור ככבורי חמורא
ממא' מוכח וגם ממא'
אמר' לקמן מחר בלילות
המנוח' יורשמן חמורא

גירסת רבינו זכאן אינו
ממדוקדק ואולי דטס"ה וז"ל
בזמן דאיתא בגמ'.

אֲחֵרֵי אֲבֹתָהּ. כמו אחרֵי אכלה מפיק ה' משמע ואף על פי שלא אכלה כדכתיב ותצבה ולא תאכל מ"מ אית לן למידרש הכי ותקס חנה אחרי שעת אכילתה שקיה לה לאכול ואחרי שמה אלקנה וציתו חוץ ממנה שלא היה לה לשמות ולכן וישעבדה עלי לשכורה: **שְׂתָהּ** וְאֵלַי שְׂתָהּ. מדלא קאמר ואחרי שמונה דומיא דאכילה

שְׁתֵּלָה בָּהּ אִי נִמְי חֲמִירי אֲכֹל וְחֲמִיר
שְׁתֵּה כְּדִמְכִיז (מִשְׁלֵי עב) אֲכֹל וְשְׁתֵּה
יֵאמֹר לָךְ וּמִדְּשֵׁי קֶרֶף דְּבִדְוִרִיָּה דְּרִישׁ
הִכִּי כְּמִפְרֵשׁ לִקְמֹן: **אֲבֵלָה** וְאֵל
אֲבֵלָה. בְּתִמְיָהּ וְכִי מִדְּרוֹשׁ כִּמּוֹ כֵּן שְׁאִין
פּוֹסְקִים מִזְוֹנוֹת לֹאִישׁ: **מִכְדֵּי** בְּגוֹה
קֹא עֵסִיק קֹרֵא. דָּהֵם כְּתִיב חֲנֵה
בְּקֶרֶף וְשְׁתֵּה נִמְי אֲכֵלָה לֹא לֵךְ לִכְמוֹ
נִמְי וְכִמְכִיז אִלּוּ לֵךְ לִכְמוֹ קֶרֶף בְּגוֹה
וּלְכְמוֹ אֲכֵל וְשְׁתֵּה: **רִגְיֵלָה** שְׁאִנִּי
דְּאִמֵּר ר' חִינְנָא ב'ו'. וְאִתֵּי וּמֵאִי
רֵאִיָּה לְרִיךְ עַל זֶה דְּבִדְרִימָא גּוֹפֵה
קִמְיֵי רִגְיֵלָה מִשְׁמַע דְּוּוּקָא רִגְיֵלָה וְיֵשׁ
לְוִמֵּר דִּר' אֲלַעֲזֹר נִמְי אִיִּירִי בְּרִגְיֵלָה
דִּלִּי בְּשִׁאֲנֵיהּ רִגְיֵלָה כֻּלָּל בְּפִנִּי בְּעֵלָה
פְּשִׁיעָא דִּלִּין פּוֹסְקִין דִּלְטוֹ יֵשׁ לְנוּ לִיתֵּן
לֵה שְׁאִין בְּעֵלָה נִוְתָן לֵה כְּשֵׁאֲנֵיהּ עִמּוֹ
לִכְךָ לְרִיךְ לִלְטוֹי מִדְּרִישׁ חִינְנָא שֵׁנִי
רִגְיֵלָה שְׁזֹמֵמִים לֵה כְּגוֹן שְׁרִגְיֵלָה שְׁנִי
כּוֹסוֹת: **אִינָה** רִגְיֵלָה בְּפִנִּי בְּעֵלָה
אֲרֵא בּוֹם אֶחָד ב'ו'. וְזִהוּ פִירוֹשׁ דְּבִרִּי
שְׁמוּאֵל רִגְיֵלָה נִוְתֵּמִין לֵה כּוֹס אֶחָד
הֵיִינוּ שְׁרִגְיֵלָה בְּשֵׁנִי כּוֹסוֹת וּדְקֵאִמֵּר
שְׁאִינֵה נִוְתֵּמִין לֵה שְׁנִי כּוֹסוֹת
הֵיִינוּ שְׁאִינֵה רִגְיֵלָה שְׁהִיו נִוְתֵּמִין לֵה שְׁנִי
כּוֹסוֹת אֲלֵלָה כּוֹס אֶחָד אִין נִוְתֵּמִין לֵה
כֻּלָּל שְׁלָא בְּפִנִּי בְּעֵלָה:

הוא "מנין לאכסנאי"
תחוו לפני ה' וישבו
זכרה ה' השתא אין
אמרה ליה פסוק לי
לא הוה שתי חמרא
הדי דקא מחויא ליה
בבעה לבת רב חסדא
לה "חומא דביתוהו
קקא לה מכולי מחוזא
ותוהו דרב יוסף בריה
ה ליה פסוק לי מזוני
ובבני מחוזא דשתו
אי לקמיה דרב יוסף
ק לי שיראי אמר לה
לא מטה ומפץ וכו':
דנהיג דמלו פוריא
נתן אמרו נותנין לה
או אורחה מ"ט דרבי
תנא קמא סבר אמר
הדאי ורבי נתן סבר
יתי להו ושקלת להו
ליה רב פפא לאביי

37

הא